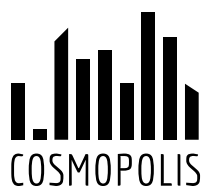

VE SVĚTĚ LŽÍ MUSÍ
ERIKA FOSTEROVÁ HLEDAT PRAVDU
V DĚSIVÉM STÍNU.

ROBERT BRYNDZA **STÍNY MINULOSTI**

COSMOPOLIS

OD AUTORA SVĚTOVÉHO BESTSELLERU
DÍVKA V LEDU

Robert Bryndza

STÍNY MINULOSTI

VE SVĚTĚ LŽÍ MUSÍ
ERIKA FOSTEROVÁ HLEDAT PRAVDU
V DĚSIVÉM STÍNU.

ROBERT BRYNDZA STÍNY MINULOSTI

COSMOPOLIS

OD AUTORA SVĚTOVÉHO BESTSELLERU
DÍVKA V LEDU

CHASING SHADOWS

Robert Bryndza

Text copyright © 2025 by Raven Street Ltd. All rights reserved.

Translation © Kateřina Elisová 2025

Cover © Henry Steadman 2025

© Grada Publishing, a. s., 2025

Z anglického originálu *Chasing Shadows*, vydaného nakladatelstvím Raven Street Publishing v roce 2025, přeložila Kateřina Elisová
Odpovědná redaktorka Markéta Šlaufová
Korektura Julie Gonzálezová
Grafická úprava a sazba Roman Křivánek, Art007
Obálka Henry Steadman

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Cosmopolis v Praze roku 2025
jako svou 10 204. publikaci

Tisk CPI Moravia Books

Grada Publishing, a. s.,
U Průhonu 22, Praha 7

ISBN 978-80-271-8160-5 (ePub)

ISBN 978-80-271-8159-9 (pdf)

ISBN 978-80-271-3379-6 (print)

Tato kniha je fikce. Jména, postavy, podniky, organizace, místa a události jiné než běžně známé jsou buď produktem autorovy fantazie, nebo jsou použity fiktivně. Jakákoliv podobnost se skutečnými osobami, živými či mrtvými, událostmi nebo místy je zcela náhodná.

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

Věnováno Mie

Noc kolem mě potemněla,
bouřlivé větry nepřestávají vanout.
Tyranská kletba mě však spoutala
a já se nemohu, nemohu pohnout.

– EMILY BRONTĚOVÁ, *SPELLBOUND* –

PROLOG

ÚTERÝ, 8. ČERVENCE 2014

„Co se děje? Přepínám,“ volala detektiv šéfinšpektor Erika Fosterová do vysílačky připevněné na límci neprůstřelné vesty.

„Ztratili jsme obraz z kamery,“ odpověděl hlas z vysílačky ze sledovací centrály.

„Ze které?“ Nastalo napjaté ticho. V zadní části dodávky, kde se Erika krčila spolu s ozbrojeným zásahovým týmem policejního oddělení okresu Manchester, bylo nesnesitelné vedro. Ochranná výstroj se jí lepila na tělo a vzduch byl prosycený potem mužů, kteří seděli vedle ní. Detektiv Chris Porter zodpovědný za průběh sledování se skláněl nad notebookem vedle přepážky oddělující je od prostoru řidiče. Na obrazovce viděli čtyři okna se záběry z kamer, které sledovaly jejich cíl, dům číslo 17 na Chapel Street.

„Kamera zabírající zadní stranu nemovitosti přestala před třiceti minutami na chvíli fungovat,“ odpověděl Chris. Měl na hlavě kšiltovku s logem Star Wars otočenou dozadu a Erika sledovala pot na jeho krku.

Prohlédla si záznamy z kamer. Skrytá kamera zabudovaná ve sloupu lampy na druhé straně ulice zabírala dům číslo 17 a jejich

zaparkovanou dodávku před ním. Na falešném nápisu na boku vozu bylo napsáno:

PAUL BERRY INSTALATÉRSKÉ & TOPENÁŘSKÉ PRÁCE

Dvě kamery sledovaly dům zleva a zprava. Za domem stála velká opuštěná budova, kde kdysi sídlila tiskárna se vchodem na silnici, která se svažovala ke kanálu. Kamera byla umístěná v lampě u brány směrem k nepoužívané nakládací rampě tiskárny a zabírala zadní část domu. Po týdnech sledování se číslo popisné 17 vrylo Erice do paměti – holá vybetonovaná předzahrádka, přeplněné popelnice a na stěně skříňka s plynoměrem a elektroměrem s odtrženým krytem. Na zahradě za domem bujel plevel a u zadní zdi stál rám malého skleníku.

„Teď není vhodná chvíle na to, abych neměla přehled. Přepínám.“ V Eričině hlase zaznívalo napětí. Ve sledovací centrále bylo ticho. „Měli jsme kanál pod dohledem celou dobu, kdy byla kamera mimo provoz? Přepínám?“

„Ano. Přepínám.“

Vedle Eriky seděl její manžel, detektiv Mark Foster, který se stejně jako ostatní muži v ochranném oděvu silně potil. Útočnou pušku měl opřenou o nohu, a když se na tvrdé lavici pohnul, puška mu sklouzla. Snažil se ji chytit, ale s hlasitým bouchnutím spadla na podlahu dodávky.

„Proboha, Marku,“ vyštěkla. „To není deštník.“

„To vím, šéfko,“ odpověděl přátelsky a zvedl zbraň. „Tohle tě před deštěm neochrání.“

„Nezačínej.“

„S čím nemám začínat?“

„Neprovokuj mě.“

„Jsi moje nadřízená. Byla bys radši, kdybych řekl: *Ano, moje drahá, milovaná ženo?*“

„Byla bych radši, kdybys nedělal hloupé vtipy...“

Detektiv inspektor Tom Bradbury neboli Brad, podsaditý policista s mohutnými pažemi napnutými pod ochrannou výstrojí, se zasmál. Seděl na lavici naproti detektivu inspektorovi Jimu Blackovi, jehož tvář se rozzářila širokým úsměvem. Jimova přezdívka „Beamer“ vznikla právě díky jeho zářivému úsměvu.

„Potřebuju, abyste se všichni soustředili,“ požádala Erika. Na kamerovém záběru viděla, jak se dveře domu číslo 17 otevírají a vychází z nich mladá Číňanka s malým dítětem. Žena měla špatně odbarvené vlasy z oranžovým nádechem.

„Jako hodinky,“ poznamenal Chris a otočil hlavu k Erice. Ginger, jak Číňance všichni přezdívali, vodila svoji holčičku do školky každý den přesně ve 13 hodin.

„Dítě je venku. To je dobře,“ řekl detektiv inspektor Salman Dhumal. Sal seděl vedle Marka a Erika v jeho hlase zaslechla náznak úzkosti. Kdyby to dítě nevyšlo z domu, museli by zásah přerušit. Detektiv inspektor Tim James, známý jako TJ, seděl vedle Sala na konci lavice a svíral útočnou pušku. Vypadal vystrašeně.

Přezdívka „Spice Girls“ pro pětičí čínských žen, které pašovaly drogy do a z domu číslo 17 na Chapel Street, nebyla zrovna politicky

korektní, ale uchytila se. Jejich dnešním cílem byli Jerome Goodman, drogový dealer, kterého sledovali už dva roky, a jeho dva komplicové, Danielle Langová a Frank Hobbs. Tato trojice měla na svědomí krvavou vraždu významného drogového dealera v hospodě Swann. V následném mocenském vakuu převzal Jerome a jeho komplicové dodávky heroinu a kokainu v severní Anglii. A tento horký den ve zchátralé ulici v Rochdale představoval vyvrcholení desetitýdenního intenzivního sledování – Eričin tým hodlal vtrhnout do velkého domu na Chapel Street, jedné z pevností trojice, a všechny zatknout.

Sledovali na obrazovce, jak žena kráčí po cestě k dřevěné brance. Přes rameno měla přehozený pytel na prádlo a volnou rukou držela holčičku.

„Pokud jsme na kameře číslo čtyři ztratili signál na dvacet minut, jak si můžeme být jistí, že tam nejsou žádné další děti? Přepínám,“ zeptala se Erika. Chris otevřel samostatnou obrazovku se snímky pěti žen, které každý den viděli vcházet a vycházet z domu, vždy oblečené v teplákových soupravách a velkých pláštích. Pokaždé nesly kostkované pytle na prádlo, které používaly k přenášení kokainu do domu a z domu.

Vysílačka ze sledovací centrály se na dlouho odmlčela. Nakonec se ozval hlas: „Máme policisty u kanálu a na silnici za tiskárnou. Přepínám.“

„Proč jste ztratili signál? Přepínám,“ naléhala Erika.

„Napájení. Přepínám.“ Skryté kamery vpředu a vzadu byly napájeny elektřinou z městského pouličního osvětlení, což jim umožňovalo fungovat dvacet čtyři hodin denně a vysílat video pomocí mo-

bilních dat. „Žena a dítě se blíží na konec Chapel Street. Přepínám.“ Uniformovaní policisté vytvořili na konci ulice nenápadný policejní zátaras a oba je měli vzít do ochranné vazby.

„Nějaké další informace, které nám chcete sdělit? Přepínám,“ pokračovala Erika ostře.

„Ne. Přepínám.“

„Nevystrašte Ginger. Ani dítě. Nepotřebujeme, aby utekla zpátky do domu a zburcovala je. Přepínám,“ instruovala kolegy Erika. Záda a zadek měla propocené a na rtech cítila slanou chuť potu. Nikdy to nebylo snadné. Podobné akce vždy provázelo napětí. Cítila, jak ji Mark chytil za ruku a stiskl ji. Čas jako by se zastavil.

„Je to v pořádku,“ řekl tiše.

„Bude to v pořádku, až budeme vědět, co je uvnitř. Nemám ráda nepříjemná překvapení na poslední chvíli.“

Podíval se na ni a usmál se. „Zvládneme to. Než se naděješ, bude k večeri ryba a hranolky.“

Stiskla mu ruku a pustila ji.

Z rádia se ozvalo praskání. „Žena a dítě jsou mimo Chapel Street. Máte povolení pokračovat. Opakuji, povolení pokračovat. Přepínám.“

Erika měla pocit, že se jí žaludek změnil v kus ledu. Zdálo se, že zápach kovu a potu ještě zesílil. Brad a Sal, sedící po obou stranách zadních dveří dodávky, se pohnuli, připravení je otevřít. Erika se podívala na svůj tým a přikývla. „Jdeme dovnitř. Končím.“

Když vyskákali z dodávky, zpocení a s puškami v rukách, z asfaltu stoupal žár. Erika měla křeče v nohou, ale zatnula zuby a ujal se vedení, když přecházeli silnici. Chapel Street byla prázdná a žena nechala otevřenou dřevěnou branku. V botách s gumovou

podrážkou tiše vstoupili na cestu. Kolem nich vládlo podivné ticho. Žádní ptáci, žádný provoz, jen tiché vrčení elektroměru na zdi u vchodových dveří.

Do čela se přesunul Brad, který nesl Berthu, jejich kovové beranidlo. Když ho zvedl, šlachy na pažích se mu napjaly. Erika koutkem oka zahlédla otáčející se disk elektroměru, od kterého se odráželo slunce. Disk se zableskl přesně v okamžiku, kdy beranidlo udeřilo. Při třetím pokusu dřevo povolilo a přední dveře se rozlétly směrem dovnitř.

* * *

V jednom z domů o kousek dál v ulici bydlela osmiletá Carly Thorneová, která kvůli operaci slepého střeva nešla do školy. Dívala se z okna svého pokoje, když se otevřely zadní dveře instalatérské dodávky a skupina policistů v černých uniformách, které vypadaly jako vojenské, vyběhla směrem k domu. Viděla dost televizních pořadů, aby věděla, že jde o policejní razii. Vchodové dveře se pod náporem beranidla zmačkaly jako papír, ale policisté se už dovnitř nedostali. Carly uslyšela praskavý zvuk, jako by někdo odpálil ohňostroj, a teprve když jedno z oken domu číslo 17 explodovalo a kolem se rozlétly střepy, pochopila, že se jednalo o výstřely.

V rychlém sledu padli jeden po druhém čtyři policisté k zemi. Carly chtěla křičet a bušit na okno, nebo jim říct, aby použili zbraně, které nesli přes ramena, ale byla příliš šokovaná a vyděšená. Jeden z policistů se skácel na kolena. Podle toho, jak se pohyboval, Carly usoudila, že to je žena. Obličej měla obrácený k silnici, rukou si

svírala krk a mezi prsty jí protékala krev. Poslední muž, který stál na cestě, se jí vrhl na pomoc. Carly uslyšela pronikavý varovný zvuk, než muže nějaká neviditelná síla srazila k zemi a zadní část hlavy mu explodovala ve spršce rudé krve.

Všude zavládlo ticho a klid, pak Carly uslyšela blížící se sirény a ulici zaplnily policejní vozy a sanitka s blikajícími světly. Doražili další ozbrojení policisté, kterým se tentokrát podařilo dostat se do domu. Teprve po dalších pěti minutách se záchranáři mohli věnovat zraněným.

A pak se stalo něco docela vzrušujícího, když se z nebe snesl vrtulník – skutečný, opravdový vrtulník – a přistál na Chapel Street, malé, bezvýznamné Chapel Street, kde se nikdy nic moc nedělo. Zploštil trávu, vířil odpadky a ohýbal stromy.

Pouze dva policisty v černém odvezli na nosítkách. Když vrtulník odletěl, Carly se dívala, jak záchranáři ukládají zbylé bezvládné postavy do pytlů na mrtvá těla.

Nikdo neviděl Carly, jak se dívá z okna, a nikdo s ní během následujícího vyšetřování nemluvil.